

D'Herodes a Pilat

Dm, 5/07/2016 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran que em posi en política. Des de les darreres eleccions generals dono voltes al tema catòlic durant el període electoral i, ara, la reaparició d'alguns personatges m'ho refresca.

D'una banda, un dels protagonistes dels darrers dies de la campanya electoral va ser un catòlic confés, el ministre de l'Interior i cap de llista per Barcelona, **Jorge Fernández Díaz**. S'ha de valorar que des de la seva conversió mai [no ha amagat](#) les conviccions religioses. El problema és si això s'ha de traduir en condecorar Maresdedéu o en vetllar per les [propietats](#) de l'Obra Pía. I el problema és si el model del que és un polític catòlic s'acosta a [l'actuació](#) que ha tingut Interior durant el seu mandat davant de la immigració, i si el que es revela en les [converses](#) filtrades amb **Daniel de Alfonso** són precisament un model de virtuts cristianes. Podríem deixar en el "qui sóc jo per a jutjar-ho", però que el cap de llista amb més fervor religiós representi aquesta mena de catolicisme no crec que ens faci cap favor.

D'altra banda, curiosament en aquesta campanya no van tenir tant de predicament les consignes anticlericals tipus derogar el Concordat (que tothom sap que ja no existeix) o que l'Església pagui l'IBI (suposo que els oratoris islàmic i els sindicats, també). Potser s'explica també perquè si alguna cosa va brillar per la seva absència en aquesta campanya electoral van ser les propostes. Però precisament per això em va cridar l'atenció la primera frase del candidat En Comú Podem, **Xavier Domènech**, la nit del 26J. És una anècdota al costat dels problemes del ministre però rellevant, perquè és la única vegada que va sortir el fet religiós en tota la nit. La primera frase -la primera!- per valorar els resultats és que ells eren l'alternativa a l'actual govern de la Generalitat que "finança escoles de l'Opus mentre retalla en educació". I ho va repetir com un [mantra](#) en les diverses intervencions en els mitjans de comunicació durant la nit electoral. Sempre com a primera idea. Com tothom sap, aquest és el principal problema del país i retirant el [concert educatiu](#) a les escoles de l'Opus es garantiria la qualitat de l'escola pública per a les següents deu generacions. Pel cap baix.

Doncs sap greu que sembli que al màxim que es pugui aspirar quan la religió

transcendeix a l'arena política siguin aquestes dues caricatures. Dignes d'una mala versió de *La vida de Brian*. Que el qui porta l'etiqueta de catòlic i que ara es postula com a ambaixador d'Espanya davant la Santa Seu sigui uns dels ministres que més animadversions aixequi, o que el qui vol presentar-se com a representat de les classes populars i del progrés social hagi viure de fantasmes de l'època de la transició. Altres reflexions [més raonades](#) tenen molt menys espai i visibilitat. És viure com en un entrepà entre Domènech i Fernández Díaz, que crec que no ens representa. D'Herodes a Pilat.